

elsen) udgør ca. 13.154.000 kr., en stigning på ca. 677.000 kr. (5,4 pct.) i forhold til forrige år. Det nævnte beløb fordeler sig med ca. 9.736.000 kr. til tjenestemænd og ca. 3.418.000 kr. til ikke-tjenestemænd, en stigning i forhold til sidste år på ca. 449.000 kr. for tjenestemænd og ca. 228.000 kr. for ikke-tjenestemænd. Når bortses fra 17 pct. forhøjelsen af grundbeløbene, andrager det samlede grundbeløb ca. 11.243.000 kr., det vil sige en stigning på ca. 393.000 kr. (3,6 pct.).

Kontoen for særlige ydelser viser en stigning på ca. 28,7 mill. kr. eller ca. 11,8 pct. Noget under halvdelen af denne stigning skyldes dyrtidsregulering af satserne for time- og dagpenge samt overarbejdspenge m. v. Hovedparten af udgiftsstigningen forklares dog af særlige forhold inden for enkelte ministeriers område. Forsvaret har således en samlet stigning på ca. 11 mill. kr., der hovedsagelig fremkommer som følge af øgede udgifter til militærtillæg og døgnstillæg i hæren og ved søværnet samt stigning i beløbene til tjenesterejser i ind- og udland for flyvevåbnet. Inden for undervisningsområdet er der en vis stigning i overtimerne, men halvdelen af en samlet forøgelse på ca. 4 mill. kr. forklares dog af posteringsmæssige forhold ved teknika, der tidligere modtog et almindeligt driftstilskud, medens statens overtagelse nu har medført en specificering af udgiftsposterne, herunder 2 mill. kr. til overtimebetaling.

Kontoen vederlag én gang for alle viser en stigning på ca. 1,1 mill. kr. Dette er procentvis en ganske betydelig forhøjelse, men den fremkommer hovedsagelig på grund af særlige forhold i enkelte ministerier. Finansministeriets vederlagskonti er således steget med 617.000 kr., der for størstedelens vedkommende forklares af toldvæsenets arbejde med omsen og skattemyndighedernes forventede arbejde med den 13. almindelige vurdering. Endvidere har visse af forsvarsministeriets institutioner øgede udgifter til engangsvederlag efter bortfald af adgangen til at yde det såkaldte merarbejdstillæg til tjenestemænd i 15. og lavere lønningsklasser.

På medhjælpskontoen er der en stigning på ca. 309 mill. kr. Henved halvdelen af denne stigning forklares af lønstigninger, men der er på tilsvarende måde som nævnt for tjenestemændene tale om forhøjelser, der omfatter to finansår. Den resterende del af stigningen fremkommer ved antagelse af nyt løst ansat personale samt ydelse af overarbejdsbetaling til løst ansatte. En særlig stigning foreligger for militært personel ved de tre værn i forbindelse med antagelsen af stampersonel på varig kontrakt, men en ændring af lønssystemet, der er afledt af den for militære tjenestemænd tidligere gennemførte forbedring, gør sig ligeledes gældende. Ved statsskoler, universiteter og højere læreanstalter er der ligeledes betydelige udvidelser, og det samme gør sig i afsvækket grad gældende for den grønlandske administration og for de under staten hørende hospitaler.

Pensionsudgifterne udviser for den egentlige statsstyrelse en stigning på ca. 25 mill. kr. — for folkeskolen og folkekirken henholdsvis 5 mill. kr. og ca. 1,3 mill. kr. Forøgelsen skyldes dyrtidsreguleringen, overenskomstportioner og det til lavtlønstillægget svarende tillæg til de mindre pensioner samt mindre bevægelser i antallet af pensionister.

En sammenligning mellem finanslovforslagene for 1963-64 og 1964-65 viser en samlet stigning i statens udgifter til lønninger m. v. på i alt ca. 540 mill. kr., hvoraf ca. $\frac{2}{3}$ skyldes lønforhøjelser i løbet af to finansår og resten visse udvidelser af det løst ansatte personale, navnlig ved forsvaret og inden for undervisningsområdet.

Endelig har man udarbejdet en oversigt over udgifterne til faste og midlertidige understøttelser.